

ten det, der bliver tilfældet, når lovforslaget skal have virkning for alle pantebreve, der er indleveret og indskrevet i dagbogen på tinglysningskontorerne efter mandag den 5. november. Uanset at lovforslaget først blev forelagt for folketinget den 6. november og først kan vedtages en uge efter fremsættelsen.

Det er en fremgangsmåde, der aldrig tidligere har været anvendt her i landet. Derfor har der naturligvis også været særdeles kraftig modstand fra landets juridiske eksperter. Mange eksperter er gået så langt som til at hævde, at det er ulovligt, hvad der her foreslås fra regeringens side.

Det fremgår af bilagene fra Advokatrådet, at loven kun bør få virkning for pantebreve, der anmeldes efter lovens ikrafttræden. Advokatrådet anfører, at dette må ske ud fra almene retssikkerhedssynspunkter.

Formanden for Dommerforeningen har til dagspressen udtalt, at der ved et dokument indføring i dagbogen sker retsvirkninger, som ikke »bare« kan slettes. Dette er foreholdt justitsministeren, som siger, dette kun er rigtigt, såfremt dokumentet også tinglyses. Men da loven vil forhindre tinglysning af alle de i lovforslaget omhandlede pantebreve, der er indskrevet den 5. november eller senere, mener justitsministeren, at alt er i den skønneste orden.

En sådan usikkerhed mellem landets dom-

mere og landets justitsminister kan vi naturligvis ikke leve med. Og det havde derfor været naturligt, om disse forhold var blevet klarlagt under udvalgsarbejdet. Men det var der ikke tid til – og som det blev sagt: »Det går nok«.

En sådan fremgangsmåde og tankegang kan fremskridtspartiet naturligvis ikke medvirke til.

Som hovedbegrundelse for lovforslaget anfører ministeren:

»Den almindelige økonomiske udvikling, herunder de stadig stigende ejendomsværdier, der skaber øgede muligheder for optagelse af lån til forbrug mod pant i fast ejendom, har medført en stigende belastning af kapitalmarkedet. For at mindske dette pres og den heraf følgende inflatoriske udvikling foreslås – som led i regeringens bestræbelser på at begrænse forbruget og sikre den samfundsøkonomiske balance – foreløbigt gennemført en midlertidig begrænsning i adgangen til tinglysning af pantegæld i fast ejendom.«

Behandlingen i udvalget har imidlertid vist, at forbrugslåneene ikke har medført en stigende belastning af kapitalmarkedet og dermed forøget den inflatoriske udvikling.

Udviklingen i forbrugslåneene er vist i nedenstående skema:

Beløb i mia kr.

År	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977
Bruttonationalprodukt	128,5	145,5	165,2	184,2	203,7	234,5	278,3
Maksimalt lånepantebrevs niveau	1.000	1.215	1.573	1.083	0,810	0,939	0,946
Maksimalt relativt forbrugslån i pct.	0,78	0,83	0,95	0,59	0,40	0,40	0,34

Stik imod ministerens hovedbegrundelse for lovforslaget, så viser udviklingen rent faktisk, at forbrugslåneene blev mere end halveret, da den økonomiske krise satte ind i midten af halvfjerdserne, og forbrugslåneene har således ingen reel samfundsmæssig eller inflationsskabende betydning.

Et fjerde mindretal (socialistisk folkeparti og venstresocialisternes medlemmer af udvalget) anbefaler lovforslaget til vedtagelse med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Et femte mindretal (det radikale venstres medlem af udvalget) indstillet lovforslaget til vedtagelse med de af boligministeren nedenunder stillede ændringsforslag og udtaler:

Som led i den samlede kortsigtede løsning kan forslaget accepteres, men det kan ikke danne grundlag for en videreførelse i den langsigtede økonomiske løsning.